

95 τιμαὶ παρὰ τοῖς εὖ φρονέουσι μέγα δύνανται, οἱ ξυνιᾶσι τιμώμενοι 96 χαριστικός οὐχ ὁ βλέπων πρὸς τὴν ἀμοιβήν, ἀλλ' ὁ εὖ δοῶν προηρημένος 252 τὰ κατὰ τὴν πόλιν χρεῶν τῶν λοιπῶν μέγιστα ἡγεῖσθαι, ὅπως ἄξεται εὖ . . . πόλις γὰρ εὖ ἀγομένη μεγίστη ὀρθωσίς ἐστι. || Δημόκριτος 248 ὅταν αὐτοὶ βούλωνται πάσχειν εὖ 265 τῶν ἡμαρτημένων ἄνθρωποι μεμνέαται μᾶλλον ἢ τῶν εὖ πεποιημένων . . . οὐ γὰρ ἐπὶ τούτῳ ἡρέθη ὥς κακῶς ποιήσων ἀλλ' ὥς εὖ. Πρβλ. (εὖ) πάσχειν, (εὖ) ποιεῖν.

εὐαγής. Ὁρθόπρος/λαμπρός, bright, Παρμενίδης 10.2 καθαθαῶς εὖ α γ έ ο ς ἡελίοιο λαμπάδος.

εὐγένεια. Εὐγένεια, nobility/excellence, Δημόκριτος 57 κτηνέων μὲν εὖ γ έ ν ε ι α ἢ τοῦ σκῆνεος εὐσθένεια, ἀνθρώπων δὲ ἢ τοῦ ἥθεος εὐτροπία.

εὐγνώμων. Συνετός, prudent/sensible, Δημόκριτος 231 εὐ γ ν ώ μ ω ν ὁ μὴ λυπεόμενος ἐφ' οἷσιν οὐκ ἔχει, ἀλλὰ χαίρων ἐφ' οἷσιν ἔχει.

εὐδαιμονεῖν (συνών. εὐθυμεῖν, ἀντίθ. δυσθυμεῖν). Εὐδαιμονῶ/εὐτυχῶ, prosper/be happy, Δημόκριτος 40 οὔτε σώμασιν οὔτε χρήμασιν εὖ δ α ι μ ο ν ο ὦ σ ι ν ἄνθρωποι, ἀλλ' ὀρθοσύνη καὶ πολυφροσύνη. Πρβλ. εὐτυχεῖν, ἀτυχεῖν, δυστυχεῖν.

εὐδαιμονία (συνών. εὐθυμία, ἀντίθ. κακοδαιμονία, δυστυχία). Εὐδαιμονία/εὐτυχία, prosperity/happiness, Δημόκριτος 170 εὖ δ α ι μ ο ν ί η ψυχῆς καὶ κακοδαιμονία 171 εὖ δ α ι μ ο ν ί η οὐκ ἐν βοσκήμασιν οἰκεῖ οὐδὲ ἐν χρουσῶ. || Δημόκριτος 251 ἢ ἐν δημοκρατίῃ πενία τῆς παρὰ τοῖς δυνάστησι καλεομένης εὖ δ α ι μ ο ν ί η ς . . . αἰρετωτέρη. Πρβλ. εὐτυχία, ὄλβος.

εὐδειν. Κοιμῶμαι, sleep, Ἡράκλειτος 1 τοὺς δὲ ἄλλους ἀνθρώπους λανθάνειν ὅκόσα ἐγερθέντες ποιοῦσιν ὅκωσπερ ὅκόσα εὖ δ ο ν τ ε ς ἐπιλανθάνονται 21 θάνατός ἐστιν ὅκόσα ἐγερθέντες ὀρέομεν, ὅκόσα δὲ εὖ δ ο ν τ ε ς ὕπνος 26 ἄνθρωπος . . . ζῶν δὲ ἄπτεται τεθνεῶτος εὖ δ ω ν, ἐγρηγορῶς ἄπτεται εὖ δ ο ν τ ο ς. Πρβλ. καθεύδειν.